

Hermann Christoph Engelken

**Programma Solenne, Quo Obitum ac abitum tristissimum Viri ... Domini
Christiani Michaelis Steveri, Civitatis Rostochiensis Consulis Senioris ac primarii
... Ad solennes Exequias, a Vidua mœstissima, Matrona honoratissima, Svetis
ceremoniis funebribus adornandas ... O. O. Cives Academicos ... ea, qua decet,
humanitate ac studio, vocat, invitat, hortatur**

Rostochii: Typis Johann Wepplingi[?], [1722?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1807528790>

Druck Freier Zugang

66 Stücke

Wk1b Gen

2/2 -40

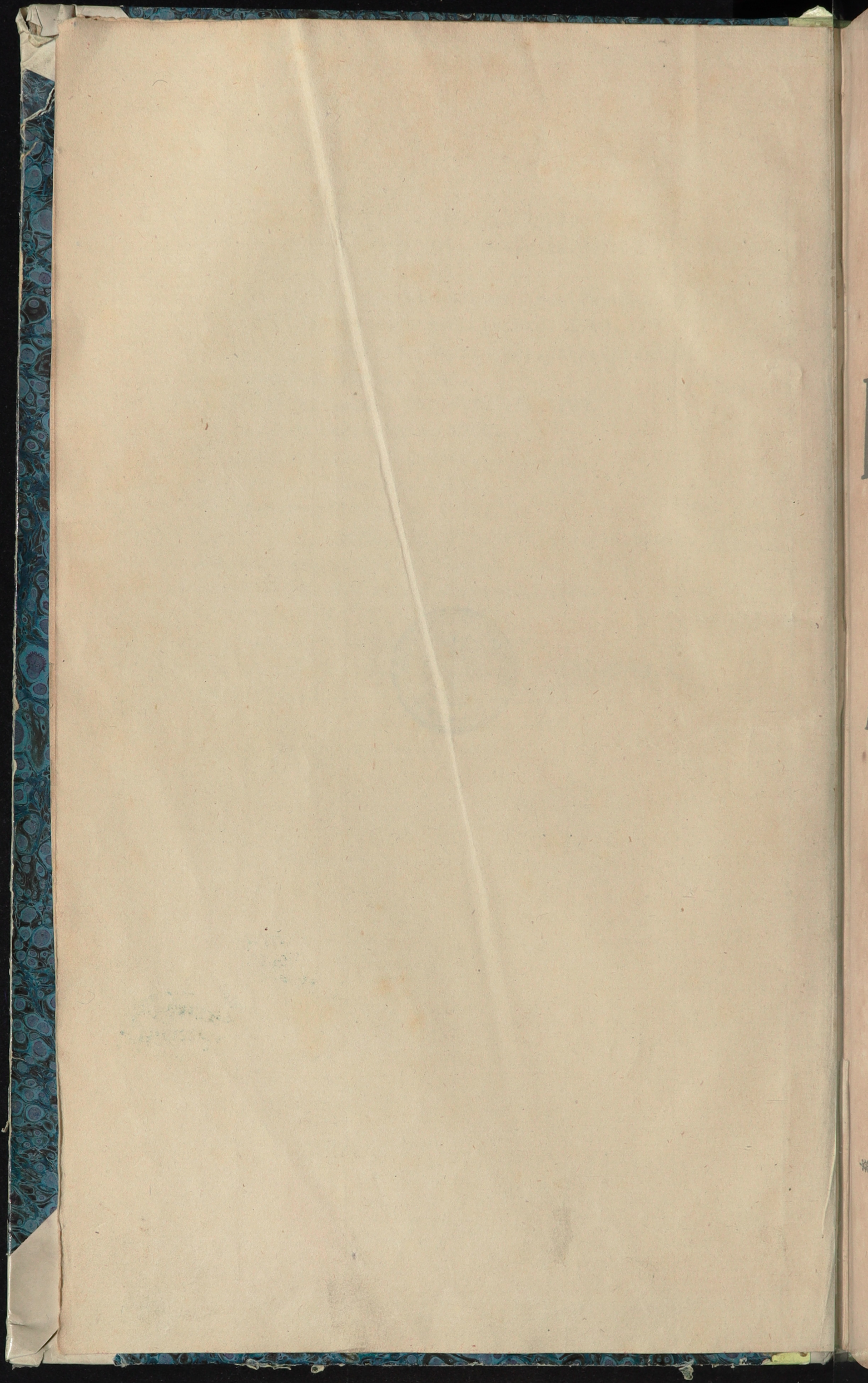
Inhaltsverzeichnis der Leichenprogramme
in alphabetischer Ordnung der gefeierten
Person mit Sterbejahr.

1. Arnd, Karl. 1721.
2. Bademüller, Johannes. 1723.
3. Baltzer, Jakob. 1706.
4. Becker, Heinrich. 1720.
5. Bergk, Catharina v., geb. v. Hecken. 1712.
6. Steinkopf, Margaretha, geb. Christian. 1719.
7. 8. Crohn [Krohn], Johann Adolph. 1750.
9. Darjes, Joachim. 1740.
10. Duve, Joh. Abraham. 1728.
11. Fabricius, Jakob. 1653.
12. Festing, Johannes. 1685.
13. Willebrand, Catharina Christine, geb. Fischer. 1742.
14. Eggerdes, Catharine Marg., geb. Gerdes. 1714.
15. Graumann, Christian Daniel. 1764.
16. Tielcke, Cath. Dorothea, geb. Giesen. 1719.
17. Glück, Friedrich Gottfried. 1707.
- 18-22. Grünenberg, Johann Peter. 1700.
23. Haberkorn, Joh. Balthasar. 1707.
24. 25. Hahn, Julius Ernst. 1751.
26. Henning, Anna Christina, verh. Redeker. 1718.
27. Hildebrand, Christian. 1712.
28. Knesebeck, Heinrich. 1719.
29. Lembke, Agneta, geb. Hinze. 1749.
30. Lesch, Daniel. 1707.
31. Lindemann, Eva, verh. Dugge. 1719.
32. Lindenberg, Kaspar. 1713.
33. Lüders, Marcus. 1738.
34. Mohr, Heinrich. 1729.
35. Schmidt, Helene Catharina, geb. Petersen. 1756.
36. Radow, Georg. 1699.
37. Müller, Christian. 1740.
38. Niehenck, Georg Vitus Heinrich. 1795.
39. Palthen, Samuel von. 1750.
40. Rhades, Georg Michael. 1758.

41. Rhon, Christoph Gottlieb. 1724.
42. Schelhamer, Henrica Maria, verh. Burchard. 1720.
43. Sandow, David. 1752.
44. (Saß), Charlotte Wilhelmine, geb. Thymne. 1787.
45. Schlaff, Agneta, geb. Lembke. 1748.
46. Vorast, Margareta Sophia, geb. Schleeff. 1758.
47. Schmidt, Jonas. 1745.
48.49. Starck, Samuel Christfried. 1769.
50. Gens Schuckmannia. 1706.
51-55. Schwartzkopff, Kaspar. 1691.
56. Senst, Johannes. 1723.
57. Sibeth, Nikolaus. 1721.
58. - , Catharina Elisabeth, geb. Siebrandt. 1719.
59. Sibrand, Catharina, verh. Radow. 1720.
60. Stever, Christian Michael. 1722.
61. Tielke, Joh. Joachim. 1724.
62. Vandewil, Alexandre de. 1684.
63. Stockmann, Anna Margareta, geb. Varenius. 1715.
64. Walther, Matthias Gustav. 1768.
65. Weidener, Johann Joachim. 1732.
66. Wolfrant, Dietrich. 1698.

Ko

(41) 60.
PROGRAMMA SOLENNE,

Obitum ac abitum tristissimum

Viri olim

Prænobilissimi, Amplissimi ac prudentissimi Domini,

DOMINI

CHRISTIANI

MICHAELIS

STEVERI,

Civitatis Rostochiensis Consulis Senioris ac primarii,

Musarum Amatoris, ac Fautoris certissimi, magnorum meritorum gloria

summe conspicui,

luget, pariter atque

Ad solennes Exequias,

â

Vidua moestissima, Matrona honoratissima,

Svetis ceremoniis funebribus adornandas,

Honorifica præsentia, ac comitatu frequenti cohonestan-

dum, O. O. Cives Academicos, suis quosque honorum

titulis maxime coruscos,

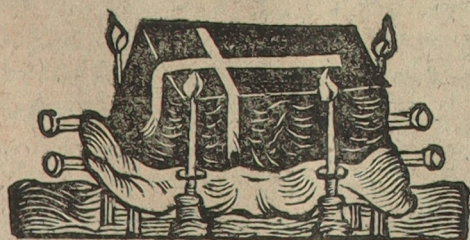
ea, qua decet, humanitate ac studio,

vocat, invitat, hortatur

HERM. CHRISTOPH. Engelken /

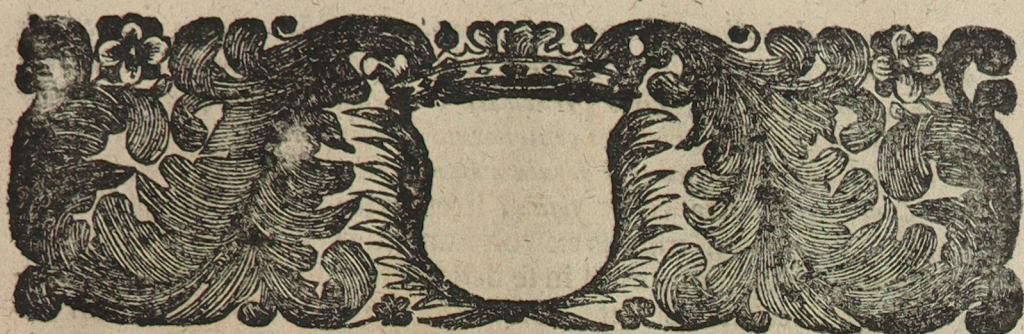
S. S. Theol. Doct., Ejusdemque Prof. Publ. Ord., & ad Æd. Joh. Past.

h. t. Acad. Rostoch. Rector,

ROSTOCHII,

Typis JOHANN WEPPLINGI, SERENISS. PRINC. & ACAD. Typographi,

Consulatus Officium non heri

demum aut nudiùs tertius esse adinventum, sed canos inde ab antiquissimis mundi temporibus ducere natales, extra omnem dubitationis aleam positum existimo. Cum olim post propagationem generis humani non integra regio, aut numerosa mortalium concio uni pareret Domino, sed singulæ Familiæ inter se tantum communionem alerent ac commercium, tali Familiæ *Primogenitus* præerat, ut Director, qui devios redigebat in ordinem, jus dicebat, & super reliquos dominium exercebat. Hinc moribundus Patriarcha *Rubenem*, Filium natu maximum, ita compellare amat Gen. XLIX. 3: *Primogenitus meus es, robur meum, & initium virtutis meæ, superior honoris gradu, & superior potentia, eminentem potestatem ipsi clarè satis ex jure primogenituræ tribuens.* Conf. *Joh. Marckii Exercitationes Exegeticas, Exerc. VII. §. 4. p. 152. sq.* Quid? quod *Joh. Henr. Otto* in *Lexico-Rabbinico-Philologico* p. m. 488. hanc Primogeniti prærogativam ad ipsa mundi cunabula refert, scribens: *Primogenitus erat aliorum Fratrum Dominus. Sic DEUS ipse Caino potestatem ejus in fratrem confirmat, quando ipsi dicit: Ad te appetitus ejus, & tu illi dominaberis Gen. IV. 7.* Quid jam, quæso, Primogeniti fuerunt? Sanè nil nisi *Consules*, qui Consanguineis suis consulebant, & ab his consulebantur. Successu temporis summo collibuit Numini, magnos constituere *Consules*, non privatæ cuidam Societati, sed insigni cætui præfectos. Quis celebratissimus *Moser*, Dux ille DEI, Propheta, ac Vir celsissimi nominis? *Consul*. Is quippe exercitui Israëlitarum pene innumerabili, non solum miseræ captivitati incluso, sed etiam vinculis soluto, & liberio rem auram indepto, sana dedit consilia, imò curis, vigiliis, ac molestiis ita exhaustus fuit, ut spectatissimus *Jethro*, *Mosis* Socer, Generum suum, ad assumendum, in levamen oneris, judices inferiores, felici hortaretur successu, inquit *Exod. XIX. 17. sqq.*: *Non bona est res, quam tu facis. Emarcescendo emarces tam tu, quam populus hic, qui tecum est, quia gravior viribus tuis res est, non poteris facere eam solus. Quare audi vocem meam, consulam tibi; Erit autem DEUS tecum. Esto tu populo a causis ad DEUM pertinentibus, ut afferas tu res ad DEUM, & commonefacias*

eos de statutis & legibus, & notam facias eis viam, in qua ire debent, &
 opus, quod facere debent. De cetero tu circumspicies ex omni populo Viros
 cordatos, timentes DEI, Viros veracitatis, odientes lucri, ponesque super
 eos in Principes millium, Principes centenorum, Principes quinquagenorum, &
 Principes Decadum, ut judicent populum omni tempore &c. Post Moysi ævum
 magni Consulatus sparta cessit Josua, strenuo illi Heroi, ad quem gra-
 vissimum imperandi munus ex voluntate summi rerum Arbitri de-
 volvebatur. Hic itaque nihil in se desiderari passus est, quod ulla ra-
 tione ab ipso requiri poterat, consilium inter alia sub vitæ finem Ci-
 vibus suis amantissimis impertitus incomparabile, ut DEI timorem,
 ac cultum genuinum nunquam non sectarentur, rebus sic suis egre-
 giè consulturi, Jos. XXIV, 14. Josua vero nostro ad Patres congrega-
 to, non defuerunt magni Consules, sed unus potius, Numine divino
 ita disponente ac jubente, alteri succedebat. Et licet illi ipsi, Scri-
 pturæ Stylo, Judicum insigniantur titulo, attamen amicum veritatis
 tramitem non migrabo, si eosdem vocabulo æquipollenti Consules sa-
 lutem, eo quod consiliis dextris, subsidiis promptissimis, labo-
 ribus indefessis, populum sublevarent, regionem exhilararent, ac
 quoscunque tam maximos quam minimos recrearent. Recensentur
 horum Judicum, vel Consulum, præeunte Judicum Libro, si Sam-
 garem eorum ordini non annumeres, sed eum tantum pro Ehudis se-
 nescentis Adjutore agnoscere gestias, duodecim, sequentibus compre-
 henfi versibus mnemonicis:

*Othniel primus judex, Ebudque, Debora,
 Gideon, Abimelech, Thola, Jair, Jephthaque,
 & Ebzan,
 Elon, post Abdon judex, & denique Simson.*

Vid. Guil. Dan. Mølleri, Philos. olim in Acad. Altorfina Profess., Disp.
 de duodecim Judicibus Israëlitarum, & DD. Zeltneri Exercit. de Adolescē-
 tia reipublicæ Israëlitarum, s. de Judicum temporibus. His duo adhuc acce-
 dunt novi Judices, seu Consules, Eli nimirum, atque Samuel, memorati in
 primo Samuelis Libro. Ut ut itaque Judicum horum munus in eo quoque
 constiterit, ut jugum servitutis, Israëlitarum cervicibus incumbens, fe-
 liciter removerent, unde etiam מושיעים, Servatores s. Liberatores di-
 cti sunt; Attamen certo est certius, eosdem insimul jus dixisse, obor-
 tas lites diremisse, flagitiosos debitis pœnis affecisse, ac oppressos à
 manu injusti infaustis liberasse, quandoquidem Judicum classi etiam
 accensitos accepimus Duumviros splendidissimos, Eli & Samuelem, de
 quibus relatum non legitur, quod Israëlitas ab hostium truculentia
 vindicarint. Vid. DD. Buddei Historiam Ecclesiasticam Vet. Testam. Tom. I, p.
 m. 919. Quemadmodum vero omnipotenti Orbis Rectori placuit, ante
 Regum Israëliticorum tempora summam rerum Judicibus vel Consuli-
 bus magnis committere, ut hi ad clavum reipublicæ sedentes, totius
 regionis commodis invigilarent; Ita pariter eidem collibitum fuit, mi-
 norēs

nones in singulis urbibus ordinare *Judices*, seu *Consules*, qui eminentioribus Magistratibus subiecti, bonum suis Civitatibus, ac concreditis Civibus prospicere tenebantur. Expressum ea de re mandatum divinum legitur *Deut. XVI. 18. Judices & Moderatores constitues tibi in omnibus portis tuis, quas Jehova DEUS tuus dabit tibi, juxta tribus tuas, qui judicabunt populum judicio justitiæ.* Bene verba hæc explicat facundissimus R. Abarbenel in *Commento in Legem fol. 364. col. 4 :*

השופטים הם הדיינים הפוסקים את הדינים אם בדיני נפשות בית הדין של כג' ואם בדיני ממנות בית דין של שלושה שופטים בלבד בעיירות הקטנות וכול / ושופרים הם הרודים בעם העושים במלאכה להכריח את האנשים שקיימו המשפט הפסוק מהשופטים.

i. e. Schophetim sunt *Judices decidentis causas, sive capitales, in consessu viginti trium Assessorum, sive pecuniarias, in consessu trium Assessorum, sive etiam sint tres illi Judices solum, in oppidis parvis constituendi &c.* At Schoterim sunt *Exactores populi, illud gerentes officium, ut cogant homines, dum exequuntur sententiam, latam à Judicibus.* Percipimus exinde, olim non solum *Judices* esse à DEO constitutos, qui justam, pro ratione causæ, ferrent sententiam, sed quoque *Executores*, qui latam sententiam exequerentur, cum lex sine executione sit campana sine pistillo. Verum enim verò si antiquam proficisci Romam volupe est; Si priscorum Romanorum mores lustrare; Si regiminis Romani rationem contemplari, næ sub primum metropoleos hujus ingressum *Consules*, qui eximia effulserunt dignitate, *Consules*, qui omnium in se oculos converterunt, *Consules*, qui regimini amplissimæ reipublicæ præfuerunt, *Consules*, qui initio *Prætores* etiam & *Judices*, (stylo Sacræ Scripturæ sive) nuncupati sunt. Loquatur Joh. Rosinus in *Syntagmate Antiquitatum Romanarum Libr. VII. Cap. IX. p. m. 350, Supremum*, inquiens, inter reliquos *Reipublicæ Romanae Magistratus ordinarios locum, rerumque imperium*, post *Reges*, *Consules* obtinebant --- . Postquam *Regum imperium* per *L. Junii Bruti*, & *Sociorum ipsius, Tarquinius Collatini, Spurius Lucretii, atque Valerii*, qui poplicola postea dictus est, operam, Roma excussis, re cum *Patribus*, universoque populo deliberata, visum fuit, commodissimum fore, ut deinceps *suprema potestas* duobus committeretur, idque ad anni solummodo spazium, quos tum quidem NB. *Prætores*, (cum nondum *Prætorium* nomen peculiarem haberet Magistratum, à *Consulibus* distinctum), quod summa rerum præessent, vel quod populo præirent; aliquot annis interpositis NB. *Judices*, à judicando, ac tandem NB. *Consules*, à consulendo, vel quod alios consulerent, vel quod ab aliis consulerentur, appellatos esse, ex *Sexto Pompejo, Justiniani Imperatoris Novellis, Cicerone, & Varrone* discitur. Græci eos *ἀρχαῖ* appellare maluerunt, quam *συνβέβητες*, sive *προβέβητες* à potestatis præcellentia. Hæc Rosinus! Initium interim sumit *Consulum imperium*, anno ab Orbe condito 3683, Anno ab Urbis Romæ foundatione 240, annis, ante nativitatem Servatoris nostri, quadringentis, & quod excurrit, Primi *Consules* extitisse leguntur *L. Junius Brutus*, & *L. Tarquinius Collatinus*. Postremus fuit *Bellifarius*, teste *Cassidoro*, Anno à nato Christo 543. Vid. *Decimatois Thesaurum Linguarum p. m. 303.* Aureum interim illud eloquentiæ Romanæ flumen, *Ciceronem* innuo pariter,

pariter Romæ Consulem egisse eminentissimum, vel lippis, ut in proverbio dicitur, ac tonforibus constat. Subierunt hæc memoriam meam, Cives Optimi! cum ultimum honoris genus Consuli Rostochiensi, illique Seniori, ac primario, persolvere rogatus sum. Utinam non opus fuisset, lugubria canere! Utinam adhuc diu Civitas florentissima, familia fulgidissima, Amicorum cohors lectissima, Consulem, Parentem, Fautorem sibi gratulari potuissent! Utinam Vir, longiori vita dignus, tam cito non occubuisset! At vero exclamantem, nobisque acclamantem audio Poëtarum felicissimum, Ovidium, Amor. Lib. ult. eleg. 10:

*Perfer, & obdura, dolor hic tibi proderit olim:
Sæpe tulit lassus succus amarus opem.*

Summa: DEus, Pater ille cœlestis, jussit Consulem nostrum de staticone suâ decedere. Ergò voluntati ejus nos patienter submittamus oportet. Ne vero Vos lateat, quis sit, cujus casum tota luget Civitas, dicam. Est, (Ah! quam lubenter adhuc nuncium meum retinerem, ac silerem, si pallida mors ipsa me non juberet loqui) Est, inquam, Vir, dum viveret, Prænobilissimus, Amplissimus, atque prudentissimus, DN. CHRISTIANUS MICHAEL STEVERUS, Consul Roseti primarius, virtutum ac meritorum gloria excellentissimus, Fautor atque Affinis meus nunquam non honoratissimus, mellitissimus. Hinc ad delineandum, rudi quamlibet penicillo, Hujus Nostri curriculum vitæ, propius me accingam. Editus nimirum est Beatus Noster Consul in lucem hic Rostochii, fidere satis felici, Anno Salutis MDCVII, die 6. Aprilis. PATREM exosculatus est Virum Nobiliss. atque prudentissimum, JOHANNEM JOACHIMUM STEVERUM, Senatorem Rostochiensem meritissimum, Anno superioris Seculi Septuagesimo primo, in cœlestia domicilia translatus, cui tunc justa publico Programmate exsolvit Rector Academiæ, Johannes Bacmeisterus, Med. Doct. & P. P., qui inter alia sequens ipsi tribuit elogium: In Curiam vocatus, semper sibi in memoriam revocavit elegantem illam simul & piam inscriptionem, in Curia Ratisbonensi, quæ conspicitur in tabula marmore aureis literis, & sic sonat:

*Quisquis Senator Curiam officii causa ingrederis,
ante hoc ostium privatos affectus omnes abjicito.
Iram, Vim, Odium, Amicitiam, Adulationem.
Reipublicæ personam & curam subjicito: Nam
ut aliis æquus aut iniquus fueris: Ita quoque
DEI judicium expectabis, & sustinebis.* AVUM

PATERNUM nactus est præstantiss. ac pereximium DN. JOHANNEM STEVERUM, Stathaga - Westphalum, Civem apud Nos primarium, & Ærarii publici Præfectum fidelissimum, quem B. Augustus Varenius in Programmate tenebri in obitum Filii, Christiani Steveri, Philosophiæ

Iosophiæ & S. Theologiæ Studiosi, nominat *Virum, peregrinationibus ministerus apud illustrissimos, artibus quoque equestribus clarissimum, pietate, animi probitate, & antiqua virtute ac fide præstantissimum.* AVIAM PATERNAM laudavit tæminam ornatissimam, ac sexus sui virtutibus insigniter decoratam, TILSE WEDIGEN, quam B. Johannes Quistorpius in *Programmate* publico, non solum ob vitæ integritatem, sed etiam ipsa in morte constantiam, in cælum vehit, scribens: *Ex hac vita, in qua sexaginta jam annos fuerat, excessit. Incredibile dictu, quanta constantia, fide, ac pietate. Neque enim male mori poterat, quæ sanctissimè semper vixerat, & nullam rem magis ventilarat unquam, quam melitum Satiæ.* PRO-AVUM PATERNUM sortitus est Virum spectatissimum, DN. JOHANNEM STEVERUM, Civem ac Cerevisarium laudatissimum; PRO-AVIAM autem PATERNAM, tæminam virtuosissimam, ANNAM KRUMWIEDEN. ABAVUM PATERNUM sibi gratulari habuit Virum Ampliss. ac prudentiss. DN. TILMANNUM STEVERUM, Senatorem Stathagensem in Westphalia meritissimum; ABAVIAM autem PATERNAM, CATHARINAM GROHTEN. ALTER ABAVUS fuit Vir Nobiliss. ac Doctissimus DN. JOHANNES KRUMWEDE, illustrissimo Schaumburgensium Comiti a Secretis; ALTERA vero ABAVIA fœmina splendidissima ANNA BRINCKMANS. PRO-AVUS PATERNUS ALTER EX AVIA ipsi contigit Vir prudentissimus ac Nobilissimus DN. JOACHIMUS WEDIGE, Civitatis Rostochiensis Senator æstumatissimus; PRO-AVIA PATERNA ALTERA per-egregia Domina WENDULA NETTELBLADTS. ABAVO PATERNO HUIUS LINEÆ gavissus est Viro integerrimo, JOACHIMO WEDIGEN, Cive Rostochiensis maximè conspicuo; ABAVIA PATERNA fœmina virtutibus sui sexus elegantissimis exornata ELISABETHA BOLTEN. ABAVUM ALTERUM indeptus est Virum Nobilissimum ac prudentiss. DN. HERMANNUM NETTELBLADT, Senatorem Rostochiensis exoptatissimum; ABAVIAM ALTERAM, fœminam per-egregiam, TILSAM WITTINGS. Recensitis hæcenus Majoribus lineæ paternæ honestissimis, ad BEATI NOSTRI CONSULIS altera ex parte natales oculorum dirigemus aciem. MATER itaque ejus extitit fœmina pientissima, ac optima, Domina ANNA NEUENHAGENS, ante novem demum annos mortalitati erepta, cujus vitæ rationem probam, ac eximiam & ego sæpè admiratus sum, præsertim cum ab ipsa infantia mea haud ultima in memet humanitatis ipsius specimina extitisse probe recorder; AVUS MATERNUS fuit Vir Nobilissimus ac præstantissimus DN. JOHANNES NEUENHAGEN, Præfectus Ducalis Meklenburg-Præfecturarum Svanensis, & Gustraviensis dextrissimus. AVIA vero materna fœmina omni laude digna, ANNA HAVEMANS. PRO-AVUS MATERNUS ipsi contingit, Vir Ampliss. DN. JOHANNES NEUENHAGEN, Prædii Ducalis Blieskaw Administrator solertissimus; PRO-AVIA MATERNA Nobilissima Domina ANNA LEPPINS, B. Domini BARTHOLDI LEPPINS., Senatoris Rostochiensis & Abavi Nostri Consulis Filia.

PRO-AVUS ALTER lineæ maternæ fuit Vir maximè ingenuus
 DN. JOHANNES HAVEMAN, Senator & Ædilis Templi Cröpe-
 linensis perindustrius; PRO-AVIA ALTERA fœmina honoratissi-
 ma MARGARETHA Röstere. ABAVUM habuit Virum spe-
 ctatissimum JOHANNEM HAVEMAN, Consulem Cröpelinensem
 dexterrimum ABAVIAM vero fœminam optimam, ANNAM
 Krügere. ABAVO ALTERO satus est pereximio DN. JACOBO
 Roster, Cive Rostochiensis haud postremo; ABAVIA autem AL-
 TERA lectissima fœmina, ANNA BRÜGGEN. Ab hoc stem-
 mate, satis inclyto, satis viridi, prognatus est *Beatus Noster Consul*,
 cum sanguine Majorum avitam insimul virtutem hæreditario quasi
 jure nactus; Sicuti vero pientissimi Genitores liberorum salutem
 nunquam non curæ habent cordique, & sic imprimis animæ bonum
 eunt promotum; Ita quoque amantissimi Parentes BEATI NOSTRI
 infantem suum, Sibi à DEO datum, DEO reddere studuerunt, curantes, ut is,
 sacro mediante lavacro, in gremium ecclesiæ reciperetur, ac membrum
 corporis mystici, cujus caput Christus est, evaderet. Ab eo tempore
 nihil intermissum, quod ad expoliendum, benè educandum, ac rite
 instituendum *Hunc Nostrium*, ulla ratione requiri videbatur. Audiamus
 hic B. D. Habichhorstium in *Rostochio Literato* p. 313. ita de sollicitis B. Con-
 sulis Parentibus scribentem: *Filium hunc suum secundo-genitum principis
 quidem domi Præceptorum curæ commissum, ceu decebat, educarunt, dehinc
 verò, An. 1671. Parente ad meliores translato pia Mater, ipsum Schola hic
 oppidana Rectori, M. Georgio Niehenckio - ut & Con-Rectori M. Joh. Ernest.
 Helwigio, postea Pastori & Præposito Neo-Caldensi, jam beato, traditum, in
 literis, quarum amore satis conspicuo tenebatur, adeo crescentem vidit, ut
 majoris incrementi ergo, subsequente Anno 1673, Wismariam mittere con-
 sultum censeret.* Hæc ille! Imitata sic est integerrima matrona,
 nostra Anna Nehenhagens, imitata, inquam, est alteram illam Annam,
 vel Channa, (uti Hebraicè effertur) probitatis ingenuæ & non
 fucatæ gloria coruscant. Hæc suum Samuelem, Reipublicæ Israëliti-
 cæ Consulem imposterum futurum, quem calidissimis precibus
 DEO velut extorserat, Altissimo totum dicabat, consecrabat, con-
 secratum *Schilantem* deferrebat, delatum formationi & institutioni Sa-
 cerdotis Eli, tanquam Ephori, & Doctoris sui mellitissimi, commit-
 tebat 1 Sam. I. 24. Haud secus Anna nostra suum Christianum, quem
 DEUS Civitatis Rostochiensis Consulem esse voluit, DEO obtulit, obla-
 tumque fidelissimorum Præceptorum curæ, informationi, inspectioni,
 ac adhortationibus subjecit. At verò sequamur filum narrationis
 Habichhorstianæ, sequentem in modum continuatum. l. c. p. 313. § 9:
*Cum ergo per triennium ibi informatione Rectoris Lehmanni, & Con-Rectoris
 Dikii, fuisset usus, in Patriam An. 1676. revocatus & literatissima hic Sta-
 dioforum cohorti adscriptus, non tantum Jurisprudentiæ, præcunsibus JCtis
 Professoribus, D. Jac. Lemckenio, & D. Andr. Amelio jam beato, sed &
 non-Professoribus, D. Joh. Georgio Gutzmero (qui postea Reipublicæ
 Lubecensis Syndicum egit), & L. Joh. Joach. Tielckio, jam J. U. D.
 (qui adhuc hodie per DEI gratiam in vivis est, ac Consulatus Rosto-
 chiensis provinciam summa cum laude ornat) - operam navavit stre-*

tuam,

nam, sed & in Poësi M. Jac. Hieron. Lochnerum, (qui postmodum Theol. Doctor, & Pastor ac Superintendens Bremensis factus est, jam vero in cœlis triumphat) - -, in Mathesi D. Sebastianum Würdigium, Med. Profess., & M. Herm. Beckerum, Infer. Mathem. Prof. & Pastorem Jacobaum, in Curiosis denique & Anatomicis, uti & Botanicis, Geographia, & Historicis, D. Joh. Jac. Döbelium, Medicinæ Professore, nunc beatos, tanto audiuit studio, ut famam sibi industria pariter ac eruditionis, omniumque simul favorem conciliavit. Firmatus ita in Jurisprudencia, & elegantioribus studiis, aliisque adeo formandis jam aptus, elapso hinc triennio, ad Ephoriam Generosi Equitis Meklenburgici, Paschasii Friderici de Flotau evocabatur, cum quo vertente mox anno 1681. ad nostram rediit Academiam, in eaque per biennium non modo theoriam juris continuavit, sed & exercitiis equestribus & linguis cum Flotavio suo gnaviter vacavit. Ephoria vero isthac cum laude finita, studioque juris theoretico feliciter absoluto, pedem quoque ad ipsam promovere praxin haud pigritus fuit, quam & inde ab Anno 1683, oblata satis commoda occasione, cum in Dicastrio Provinciali Meklenburgico, & Cancellaria Suerinensi, tum quoque in judiciis Brandenburgicis, cura, qua decet, indefessa, exercebat. Haftenus iterum B. Habichhorstius. Jam ulterius telam vitæ B. Consulis nostri, laudabiliter actæ, prætexere, operæ erit pretium. Postquam nimirum bonis literis animum probe excoluisset, visum tandem ipsi est, nomen suum, inter Cives urbis Rostochiensis profiteri, ut per gradus ad amplissimum honoris culmen ascenderet. Hinc Anno 1688. Civibus annumeratus, statim amorem tam Superiorum, quam Aequalium in se derivavit, eruditionis splendore, humanitatis decore, dexteritatis fulgore socias sibi manus jungentibus, ac fructus optimos nemini non promittentibus. Cum virtus & candor Viri, (ita pergit B. Habichhorstius l. c. p. 315.) aliaque dotes ejus haud vulgares innotescerent, statim honoratioribus officiis inter Cives, & primo quidem arario Civitatis præficiebatur; deinde & honorabili Sedecim. Virorum Collegio (quod cateroqui non nisi Primariis & Senioribus Urbis Civibus contingere solet) interesse, pariterque causarum Orphanotrophii patrociniū suscipere ab Amplissimo Senatu jubebatur. In quibus certe omnibus cum ita se gereret, ut multorum superare prudentiam, & majoribus gerendis rebus videretur idoneus, non abs re sed ex Civitatis usufore censuit laudatus jam Senatus, si ad majora quoque officia Virum eveheret, inque ipsum Senatam, (qui cateroqui à Senioribus nomen habet) anno atatis ejus 36, qui Annus Christi 1693. erat, & die quidem consueto Matthia, ex merito cooptaret, eique simul sequente An. 1696. Proto. Notarii spartam jungeret, quam defunctus paulo ante Johannes Nieman - - per plures jam annos & ante illum Dan. Bercovius - - ornarunt. H. J. De Imperatore Augusto, (sub cujus imperio Imperator totius mundi, Jesus, in lucem editus est) memoriæ prodidit Svetonius in Caesaribus, ac in specie Augusto Cap. XXXV. p. m. 82, eum curasse, ut lecti probatique Senatorio fungerentur munere. Certe Amplissimus Senatus Rostochiensis, Hunc Nostrum in consortium Collegii sui cooptans, lectum, probatumque cooptavit, adeo ut hæc electio omne tulerit punctum. Romani olim soliti fuerunt, regimen Reipublicæ ac Civitatum Viris ætate provectioribus committere. Ita enim de Romanis Florus Lib. I, Cap. I, Hunc,

C

ait,

ait, Rex sapientissimus statum Reipublicæ imposuit, ut consilium Reipublicæ penes Senes esset, qui ob auctoritatem Patres, ob ætatem Senatus vocabantur. Rationes hujus instituti legere sunt apud Plutarchum in Lib. An Seni gerenda sit Respublica, Opp. Tom. II. p. 783. Eandem quoque, penes Germanos veteres, viguisse consuetudinem, vel inde patet, quia voces: *Grasio, Graphio, Gravio, vel Gravius*; (unde nomen *Graf / Comitem* notans, originem traxit) stylo prisco teutonico *Judicem* vel *Præfectum* designant. Omnia verò ista vocabula idem exprimere officium, & designare a Germanorum *Brau* / haud inepte asserit *Gerh. Johannes Vossius de Vitiis Sermonis Lib. II. Cap. IIX. p. m. 220*; qui quoque mox pag. 221, à Teutonibus, *Frisiis, & Flandris*, Consules eorum vocatos fuisse *Margraven / vel Matgreven* / ex *Legg. Edwardi Confess. Cap. XXXV.* observat. Licet itaque *B. Noster Consul*, in amplissimum Senatus Rostochiensis Collegium, Patrum Conscriptorum votis, receptus, ratione annorum Senex dici nondum posset; quia viridi tunc temporis ætate adhuc gaudebat; attamen ad tantam prudentiæ maturitatem, ac consiliorum dandorum capacitatem jamdum pervenerat, ut ipse dies docuerit, Eundem, Senatoria dignitate effulgentem, nemini secundum, multis superiorem extitisse. Quid multis? Hæ ipsæ, quæ hætenus maximis minimis innotuerant, dotes, viam illi ad majus adhuc honoris culmen præmuniverunt, quandoquidem unanimibus suffragiis, *Anno supra millesimum & Septingentesimum, Secundo, die Galli, Consul* Civitatis Rostochiensis creatus est, quæ de re ipsa Neo-Electi Consulis relationem, publico Senatus Protocollo propria manu insertam, pietatis insimul genuinæ testem, allegare haud erit divitiarum. Anno 1702. (ita sonant verba Viri nunc Beati) den 16. October, die Galli, bin Ich zum Bürgermeister der Stadt Rostock per unanimia erwählt / und installiret worden. Wannenhero Ich meine bisherige Protonotariat function, und die Feder niederlege / und Gott dem Allmächtigen für die Zeit meines Lebens erwiesene sonderbahre Gnade / Güte und Wohlthaten / mit Herzen / und Munde / unendlichen demüthigsten Dancß abstatte / und in kindlicher zuversicht bitte / weiter mein gnädiger Gott und Vater in allem meinem Thun und Lassen zu seyn / daß ich ferner mit frölichem Herzen preisen und sagen könne: Hochgelobet sey GOTT. Amplissimus Senatus commodis Civitatis nostræ prospexit, consuluitque, *Hunc Nostrum*, cujus sapientia eximia tot jam comprobata erat speciminibus, eligendo Consulem, consiliis saluberrimis ubique præsto futurum. Bene namque cecinit *Comicus* aliquis *Græcus*:

σοφὴ παρ' αἰδρός προσδέχῃ συμβεβηκυῖα
σοφὴ σοφῶν γὰρ γίγνεται συμβεβηκυῖα

*Consultor ille sit tibi Vir qui sapit,
Sapientis etenim consilia sapientia.*

Quantam hic fidelitatem, quantam ingenuitatem, quantam sedulitatem in novo, quod humeris ejus impositum erat, Consulatus officio, exerue-

exuerit, dicere non attinet, nam ubi rerum adsunt testimonia, non
 opus est verbis, juxta vetus *πλουτέλειαν*. Consul Romanus tenebatur
 domi forusque totius Reipublicæ consulere, inque custodienda Republica totus in-
 cumbere viribus, omni denique studio, consilio, fide, gravitate, & robore a-
 nimi, pro commodis Reipublicæ pugnare, uti loquitur *Zwingerus in Theatro*
Vite humane Vol. XXIX. p. m. 4248. a. Certe B. Noster Consul pariter
 nihil omittebat, quod ad regendam, ornandam Civitatem nostram
 florentissimam aliqua ratione facere poterat, perpetuas pro salute Ci-
 vium agens excubias, insomnes, boni publici causa, ducens noctes,
 cunctisque viribus pro communi prosperitate decertans, adeo ut re-
 gulæ velut instar sequens *Cicero in Pisonem*, effatum habuisse videatur:
Animo Consulem esse oportet, consilio, fide, gravitate, vigilantia, curâ, toto
denique munere Consulatûs, omni officio. Præterea insigni pollebat ser-
 monis comitate, ut cuilibet, etiam infimi subsellii homini, aditum
 concederet promptissimum, quemlibet recrearet consilii salubritate,
 neminem morositate terreret aut offenderet. Si in viribus ejus repo-
 situm erat, petentis desiderio satisfacere, nihil majori animi prolubio
 efficere solebat, veræ sibi laudi ducens, tristitiam lenire, ac affabilitate
 incomparabili fessis subvenire. Hisce virtutibus sanè peregregiis adeo
 sibi conciliabat animos hominum, ut nemo non eundem admiraretur,
 pares amore, inferiores observantia prosequerentur. Et cum
 sic benignissimus Deus Consulem nostrum non posset non
 benignissimis contueri oculis, hinc novum quoddam honoris addi-
 tamentum haud multo post ipsi accessit, nam, B. *Christoph. Redekero J. U.*
Doct., & Consule Civitatis nostræ Seniore, meritissimo, ultimum vale
dicente, Hic Noster dignitate Deputati Rostochiensis ad Conventum Opti-
matum Equestrem & Provinciale, (qui vulgo Deputirter jungeren
Ausschuss) salutatur) exornari cœpit. Licet enim B. *Georg. Melchorem*
Schwederum, J. U. Doct., & post obitum Redekeri, Consulem primum,
 ordo tangeret, munus istud satis splendidum in se suscipiendi; attamen,
 quia is insimul Syndicatus Provincialis jubare coruscabat, Provinciæ-
 que Mecklenburgicæ Consiliarium agebat, factum est, ut B. *Noster*
Steverus, Redekero daretur successor, ac præstito An. 1706. die 26. Martii
 solenni juramento, in Societatis tam illustis, tam pretiosæ, cooptaretur
 communionem, à quo tempore, totius Civitatis nomine, omnes
 dies statos, conventusque publicos, in commodum regionis institutos,
 (qui lingua vernacula audiunt Land-Tage) summa cum alacritate,
 ac laude visitavit, nullis laboribus parcens, ut concredita spartæ fa-
 tisfaceret, nullas vigilias intermittens, ut communi Civitatis, ac Ci-
 vium bono invigilaret, nullam meditationem negligens, ut sententiam
 suam dextre exponeret. Quemadmodum vero munia istiusmodi, us-
 que ad extremum vitæ finem, solita explevit dexteritate, partibusque
 suis nunquam defuit, ita etiam prælaudato Dn. Doctore & Consule
Schwedero vivis erepto, & in cœlestia domicilia subvecto, inde ab Anno
 millesimo Septingentesimo Septimo, Consul Senior evasit. Ecce! sic Deus
 eum ad majus semper fastigium evexit, qui non nisi maximo dignus

C.

erato

erat. Quemadmodum verò vita nostra variis septa est periculorum
ac adversitatum generibus, Nam

*Nascimur in lacrymis, lacrymis quoque vita
malescit.*

Et vitam rursus linquimus in lacrymis:

Ita quoque B. Noster Consul nonnunquam fortunam sensit novercam;
interdum cum adversa colluctatus valetudine, interdum aliis afflictio-
num procellis agitatus. Consules olim Romanos dura mansisse fata,
ex Sigonio Lib. 15. Imper. Occid., enarrat Zwingerus in Theatro Vita humane
Vol. III. p. m. 781. hisce verbis: Odoacer Herulorum Rex, Italia regno po-
situs, Romanis Senatus auctoritatem & Consulum dignitatem - ademit, &
Præfectum prætorio urbi dedit Basilium. Caterum non multo post odium ad-
versus Romanos ita mitigavit, ut Consulem Civitati atque Occidenti reddide-
rit. Is honos Basilio delatus est, quem Magistratum ille solus gessit, qui fuit
à Christo nato 480. Licet autem B. Noster Consul à vehementissimis in-
fortuniorum imbribus non planè fuerit immunis; Attamen sum-
mum Numen post nubila semper indulgit juba, ita ut tristes casus
radii benignitatis divinæ blandi amœnique tandem exceperint. Ve-
rum enim verò non solum in Curiam Hunc Nostrum comitari, atque
fulgore honoris eminentissimi conspicuum contueri debemus, sed et-
iam ad domum illius nos recipere, & res domesticas brevi delineare te-
nemur penicillo. Postquam nimirum is, prægnantibus ductus cau-
sis, Albo Civitatis nostræ se inscribi curasset, uti jam supra recensui-
mus, mox quoque An. MDCLXXXVIII. die 14. Novembris, thori sibi So-
ciam elegit Virginem t. t. Nobilissimam, virtuosissimam, lectissimam-
que, JUSTINAM REGINAM BESELINEN, Filiam optimè edu-
catam Viri olim Nobilissimi ac prudentissimi DN. VALENTINI BE-
SELINII, Senatoris nostræ Civitatis gravissimi, meritissimi, nec non
fœminæ ornatissimæ, REGINÆ ELISABETHÆ HAGEMEISTERN,
à B. Luca Hagemeistero, Consule quondam Gustavoviensi specta-
tissimo, procreatæ, jam, eheu! Viduam mœstissimam, luctusque
squalore obsitam. Dici non potest, quam pacatum, felix, ac amœ-
num extiterit conjugium istud, tam scil. exoptatum extitit, ut una
anima videretur duo inhabitare corpora. Neque defuit benedictio
divina, sed variis potius mellitissimis pignoribus vinculum matrimo-
niale fuit confirmatum, atque consolidatum. Suscepit namque in-
comparabile Conjugum Par An. MDCXC. die 10. Jan. Virum jam
Amplissimum ac Consultissimum DN. JOHANNEM VALENTI-
NUM STEVERUM, J. U. Candidatum dignissimum, ac Civitatis
Rostochiensis Proto-Notarium solertissimum, Successorem B. Paren-
tis, post B. EGGERDESIUM, meritissimum, dehinc Virginem
Præ-Nobilissimam, ANNAM ELISABETHAM, tum Præ-
Nobilem DN. JOHANNEM CHRISTIANUM STEVERUM,
Medicinæ Doctorandum doctissimum, postea Prænobilissimam Domi-
nam

minam JUSTINAM MARGARETHAM, numero Sociarum gene-
 rosissimarum & lectissimarum Cœnobii Ribnitzensis adscriptam,
 prenuper autem, die XI. Febr: Anni currentis Viro Prænobilissimo
 Amplissimo, atque Consultissimo DN. ERNESTO JOHANNI FRI-
 DERICO MANTZELIO, J. U. Doct. & Philosoph. Moral. Professori
 fulgidissimo, Fautori atque Amico nostro æstumatissimo, nuptui col-
 locatam, tandemque Juvenem optimæ Ipei, THEODORUM ERNE-
 STUM STEVERUM, quem Sobolis optimæ Quinarium hodiè adhuc,
 summi Numinis clementia, in vivis existentem, perennanti tutelæ divi-
 næ ex intimis præcordiorum thalamis ardentissimè commendo. Sed
 sicuti *Beatus Noster* Filium natu maximum, prælaudatum DN. JO-
 HANNEM VALENTINUM STEVERUM in Proto-Notariatus
 officio Successorem vidit; Ita etiam de inito ejusdem, An. MDCCXIX.
 die 16. Maji, cum Virgine tunc Nobilissima, MAGDALENA JULI-
 ANA RASSOWEN, Viri Nobiliss. DN. HEINR. RASSOWEN,
 & Fœminæ laudatissimæ, ANNÆ CATHARINÆ GRÄDENERS,
 Filia dilectissima, pacto matrimoniali gavissus est, ex quo felicissimo
 conjugio Neptem quoque jucundissimam, JUSTINAM CATHARI-
 NAM, An. MDCCXX. die 21. Decembris natam, (quam DEUS in Avia
 honoratissimæ, ac Parentum delicias clementissimè servet) excolula-
 ri habuit. Enim vero, antequam huc abeam, silentii peplo invol-
 vere non possum, id felicitatis genus *B. Nostro Consuli* contigisse, quod
 An. MDCCXXIX. *Jubilæum Conjugii tricenarii*, ejusque florentissimi,
 congratulantibus, Cognatis, Amicis, Omnibus, composita voce,
 illud Romanorum, *Felicitèr*, acclamantibus, celebrare fuerit inte-
 grum. O! si Deo totius Universitatis Regi sapientissimo, ita placuis-
 set, multos adhuc annos Huic Conjugum Bigæ præstantissimæ adjice-
 re. O! si vinculum arctissimum per longum adhuc temporis decur-
 sum mansisset inviolatum. O! si de incolumitate domus Steverianæ
 exoptata Civitas nostra optima, diu adhuc exultare potuisset. Verum
 audio Altissimum nos compellantem *Es. LV. 8. 9. Cogitationes meae non
 sunt cogitationes vestrae, nec via vestra, via mee, dictum Jehova. Sed sicut
 alti sunt cæli præ terra, sic altae sunt viae mee præ viis vestris, & cogitatio-
 nes meae præ cogitationibus vestris.* Hinc manum divinam osculari, atque
 nutum summi Numinis debita animi observantia amplecti tenemur.
 Ereptus itaque est mortalitati Vir, si hominum judicio res staret,
 immortalis vita dignus. Ex vinculis corporeis excessit Consul celebra-
 tissimus. Mundo valedixit respectivè Maritus, Parens, Avus aman-
 tissimus, destituit Suos, quos nunquam non intimo cordis affectu
 profecutus est. At, quod omnium est optimum, ita semper per to-
 tum vitæ curriculum se gessit, ita nunquam non Salvatori suo fidei
 adhæsit glutine, ita omnino pietati haud infucata litavit, ut mortem
 non extimescere, sed beatam potius *ἀνάλυσιν* intrepido præstolari posset
 animo. *Ambrosium*, Episcopum Mediolanensem, lethaliter decumben-
 tem, accepimus in hæc erupisse verba, notatu dignissima: *Non sic vixi,
 ut me pudeat inter vos vivere, sed nec mori timeo, quia bonum Dominum
 habemus.*

D

habemus.

habemus. Vid: Possidonium in Vita Augustini Cap. XXVII. fol. 9. Profecto
B. Noster Consul gemino nos videtur alloqui modo. Quis enim nescit
probitatem Ejusdem ingenuam, quâ interiorum in Christum fidem,
commonstravit. Quis ignorat vitæ rationem ubique laudatissimam.
Summa: Non ita vixit, ut eum pudere potuisset diutius inter nos
vivere. Sed nec mori timere debuit, quia bonum habuit Dominum,
de cujus divina ope, clementia, benignitate in sinu gaudere, ac nihil
non boni sibi promittere valebat. Licet itaque ob fatalis, quo sub-
ito corripiebatur, morbi violentiam, quæ vires & animi & corporis val-
de prostraverat, tam compositæ undiquaque non esset mentis, ut in-
tegrum quendam discursum percipere, perceptum dijudicare, dijudi-
catum responsione beare quiret; Nihilo tamen minus signis satis a-
pertis, ac balbutientis linguæ ministerio, interiores cordis cogitatio-
nes prodebat, eloquebatur, mœrorem indicans ferium, eam ob rem
conceptum, quod viva animæ pensitatione sacro epulo ipsi perfrui
non liceret, tristitiam ob peccata, in Deum commissa, intimam com-
monstrans, fiduciam in Jesum, Mediatorem nostrum unicum, fir-
missimam testatus, desiderium vitæ æternæ, cruento Salvatoris san-
gvine partæ, ardentissimum indigitans. Præterea quoque Confessio-
narii sui vigilantissimi consolationem, ex amplissimis verbi divini
latifundiis ipsi impertitam, non sine extantioribus gaudii sacri indicis
recipiebat, ad se applicabat, placideque tandem ac beate in Domino
obdormiebat. Sic ergo in eum quadrat aureum illud Redemptoris
nostri effatum Matth. V. 6: Beati qui esuriunt, & sitiunt justitiam, hi enim
ipsi saturabuntur. Ut vero ultimi, qui Beato Nostro Consuli vitæ finem
attraxerunt, casus eo rectius innotescant, afferam in scenam relationem
sat perspicuam ac solidissimam Viri Præ-Nobilissimi, Excellentissimi, &
Experientissimi DN. CHRISTOPHORI MARTINI BURCHARDI,
Med. Doct. & Professoris Publici Ordinarii, famigeratissimi, Fautoris
& Collegæ nostri longe mellitissimi, (quippe qui una cum Viro itidem
Præ-Nobiliss. Experientissimo, & Excellentissimo DN. GEORGIO
DETHARDINGIO, Med. Doct. & Prof. Publ. Ord. celebratissimo,
Fautore pariter, ac Collega honoratissimo, omnem, in expugnanda,
ægritudinis tenacitate, curam adhibuit & solertiam), quæ ita se habet:
Septennium est, cum primum morbo soporoso correptus Vir Consultissimus,
& de Re Publica optime meritus, quotannis novum accessum expertus est,
donec tandem violentia ipsius succumberet. Recurrebat infestus affectus
tempore semper autumnali, favientibus ventis, Austro, Notoque, &
nubilum cælum turbidumque reddentibus. Cum enim Naturæ tempera-
mento Corporis gauderet Sanguineo Phlegmatico, illudque partim ob ingruens
Senium, partim vero ob vitæ genus Sedentarium ac quietum, deflecteret sen-
sus magis ad humidam frigidamque corporis constitutionem, non potuit non
aliquod autumnali tempore persentiscere damnum, cum jam ab Hippocratis
ætate perpetua observatione constet, intemperiem aëris humidam frigidam-
que Phlegmatica, senibusque esse infestam: nam & corpus plus justo hume-
stat, partium destruit tonum, earumque infert lassitudinem, obnubilat ca-
pus,

put, & Apoplexiis reddit obnoxium. Magis tamen diuturnitate, quam gra-
 vitate morbus se praebebat metuendum. Plerumque enim intra bidui aut tri-
 dui spatium reclusus mali impetus, tantum aberat, ut somno profundo agrotum
 affligeret, quin potius nonnunquam insomnes reddendo noctes, se praeberet
 molestum. Mentis tamen aliqualis stupor, linguaeque ac membrorum tituban-
 tia potius, quam impotentia, per quatuor aut plures hebdomades restare sole-
 bant, ita tamen ut fracta morbi vis indies magis misceret, donec tandem
 hyeme accedente, imprimis Aquilonis ventis spirantibus, serenumque restitui-
 entibus caelum, evanesceret penitus. Redditus itaque sibi tot vicibus Vir Opti-
 mus, recte quidem valere, omniaque cum mentis tum corporis officia peragere
 illis videbatur, qui eum olim non noverant, sed qui pristina facundia, animique
 promptitudinis, quibus toties in praesentia Principum & Illustrum Virorum spe-
 ctandum se praebuerat, integram servabant memoriam, plane alium esse Sero-
 verum, quam pridem fuerat, asserbant, dolebantque, meruentes, ne quid
 magis sinistri aliquando accideret ipsi, quem tantopore cupiebant servatum.
 Spem equidem ante biennium praebebat morbus, se mitius in posterum reditu-
 rum, nam praeterquam quod aliqualem pedibus tumorem ac imbecillitatem,
 linguaeque quandam vacillationem inferret, nec mentem turbabat, nec lecto
 agrotum affligebat. Sed praecedente anno circa exitum aestatis praeter expecta-
 tionem nostram citius graviusque recrudescens malum, & dextri lateris im-
 potentiam afferens, conspirante sine dubio insolita hyemis intemperie, molli
 humidaque, diutiusque perseverante, tum fixas egit radices, ut nullis remediis
 se debellari amplius sit passum. Quamvis enim per vices & serena magis
 mens videretur, & robur partium restitui, non tamen durabile erat hoc gau-
 dium, sed spem nostram irrisam reddebat recurrens major in somnum procli-
 vitas, mentisque indolentia, ita ut ex gratissimis olim rebus, nullam ampli-
 us voluptatem perciperet. Adjunctus ergo in consortium laboris consilii-
 que Vir & Doctrina & Artis exercitio Insignis, Georgius Dehardingius, Medo-
 D. & Prof. D. P. O. Celeberrimus, Collega meus longe estimatissimus, mutua
 opera hoc egit, ut eradicato pertinacissimo affectu, agrotus denuo sibi, Suis
 ac Reip. redderetur. Et sane non inefficax futurum Artis Salutaris praes-
 idium, spem faciebant, languescens cum ipsa temporis mora morbi violentia,
 & contra virium corporis majus incrementum. Nam appetitus in consuetu-
 denu ferebatur, somnusque naturali erat similis; accedebant animi alacri-
 tas major, officiumque pedum manuumque restitutum, ita ut in adibus obam-
 bulares, & literas pingere moliretur. Lingua tamen ac Memoria supererat
 vacillatio; quam dum expugnare quoque studemus, pridie ante mortem, vomiti-
 bus reiteratis, & singultu correptus ager, statim in deterius ruebat. Cum
 enim corpore esset valido ac succipleno, & propterea adejusmodi evacuationes
 inepto, non poterant non ex vehementiori nisu majores sangui-
 nis ad caput consequi congestiones, mox Paralysin lateris dextri, paulatim etia-
 am mentis inferentes torporem; Hunc vero tandem & Apoplexia excipiebat
 gravissima, sive sensuum omnium ac motus voluntarii plenaria abolitio, nullis
 unquam remediis expugnanda. Victus itaque morbi violentia Venerandus Se-
 nex, animam expiravit, nobisque omnibus acerbum sui reliquit desiderium.
 Audivistis jam, Cives O. O. praestantissimi! Audivistis, ad meliores abiisse

B. Consulem Steverum, qui quoad animam, partem illam hominis nobiliorem, ac mori nesciam, in Cœlorum domiciliis habitat, bonorum cœlestium affluentia gaudet, & sempiterna perfruitur lætitia. Fatebimini tamen, abitu *Tanti Viri* communem excitatam esse mœsticiam. Nomen *Stever*, per literarum *peritjeon*, nobis acclamat: EST VER. Sanè, quoad usque *Noster Beatus* vitæ fructus est usura, *Veris* instar amœni, notos exhilaravit, ignotosque, ut quilibet lætus erumperet: *Est Ver*. Et en! *Ver hic* evanuit. O infortunium! Eadem vox *Stever* anagrammaticè sistit: VESTER. Næ, O *Cives Academici*! VESTER fuit semper, officio, benevolentia, amicitia, humanitate. Et en! *Vester hic* abiit. O infelicitatem! Sed submittite Vos jussui divino, cui morem gerere omnes tenemur. Precamini benè Familiae splendidissimæ, Viduæ lacrymanti, liberis lugentibus, nepti, vulnera adhuc sua nescienti. Precamini bene, ac DEUM calidissimis fatigate suspiriis, ut vulnus hocce gravissimum, ipsam ad medullam usque pertingens, leniat, obliget, sanet. Fatigate DEUM, & insimul compassionem vestram luculentissimis loquimini argumentis. Loquimini compassionem vestram, & tunus *B. Consulis*, quod hodiè sveris efferetur ceremoniis, frequentes comitamini. Ergò confluite, *Cives Academici*! confluite, virtus enim vestram exposcit frequentiam, virtus scilicet *B. Consulis Nostri*, quæ & post funera vivit, ac nigro indi nequit sepulchro. Confluite, ac ultimum persolvite honorem, merita enim hunc honorem efflagitant, merita nempè *B. Nostri Consulis*, quæ & post obitum nostros præstringunt oculos. Persolvite ultimum honorem, ac piam mortis meditationem instituите, mors enim hanc meditationem imperat, mors nimirum *B. Nostri Consulis*. Mors namque ipsius Vos mortalitatis vestræ admonet, & loculo ejus hæc insculpta quasi leguntur verba.:

Hodiè mihi, Cras Tibi!

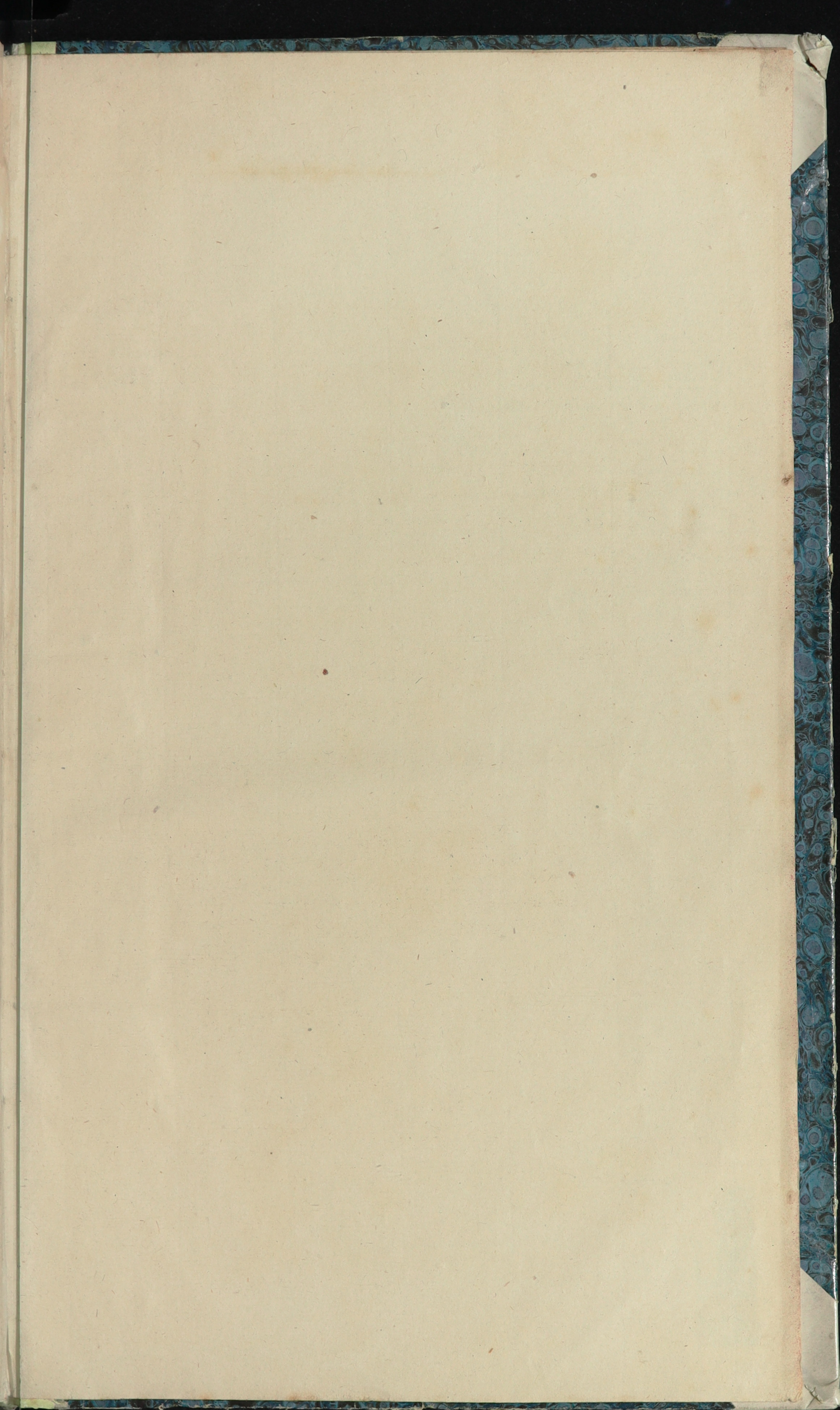
Valete!

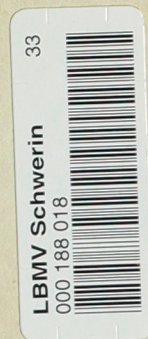
Conventus agetur in Templo Jacobæo, Hora audita prima.

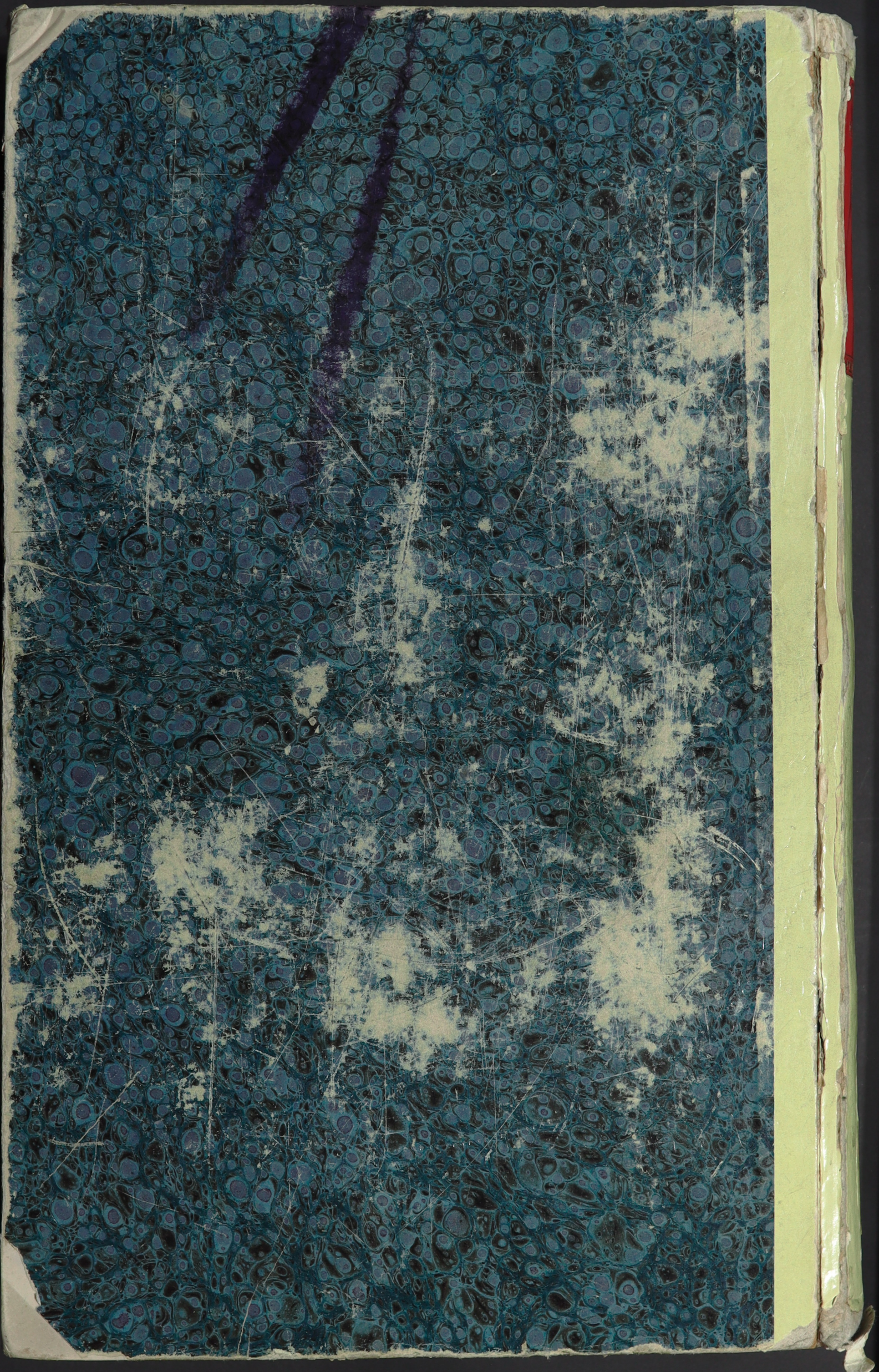
P.P. Sub Sigillo RECTORALI.
An. MDCCXXII. die 19. Febr.

Corrigenda

Lit. B. col. 1. lin. 22. post: ingressum, supple: Obviam habebimus. Ib. lin. 37, 38. pro: Consuerent, lege: Consularent. Ib. col. 2. lin. 46. lege: Decimatoris. Ib. col. 2. lin. 23. pro: MDCLII, lege MDCLVII, quia hoc Anno 1657. demum B. Consul natus est. Ib. l. 32. pro: marmore, lege marmorea, Ib. col. 3. lin. 19. pro: KRUMWEDE, lege KRUMWIEDE, Ib. col. 4. lin. 23. pro: 1571, lege: 1671. Lit. C. col. 2. lin. 7, 8, pro: desegnant, lege: designant, Ib. lin. 8, 9. pro: desendere, lege, descendere &c.

& in Poësi M. Jac. Hieron. Lochnerum, (qui postmodum
 Etor, & Pastor ac Superintendens Bremensis factus est, jam
 lis triumphat) - , in Matheſi D. Sebastianum Würdigium,
 , & M. Herm. Beckerum, Infer. Mathem. Prof. & Pastorem
 in Curiosis denique & Anatomicis, uti & Botanicis, Geographia,
 , D. Joh. Jac. Döbelium, Medicinæ Professore, nunc beatos,
 it studio, ut famam sibi industria pariter ac eruditionis, omnium
 avorem conciliaret. Firmatus ita in Jurisprudencia, & elegan-
 tis, aliisque adeo formandis jam aptus, elapſo hinc triennio, ad
 generosi Equitis Meklenburgici, Paſchaſii Friderici de Flotau
 cum quo vertente mox anno 1681. ad noſtram rediit Academiam,
 biennium non modo theoriam juris continuavit, ſed & exerci-
 tius & linguis cum Flotavio ſuo gnaviter vacavit. Ephoria vero
 laude finita, ſtudioque juris theoretico feliciter abſoluto, pedem
 ere praxin haud pigraſcit fuit, quam & inde ab
 commoda occasione, cum in Dicasterio Provinciali
 laria Sverinensi, tum quoque in judiciis Branden-
 t, indefeſſa, exercebat. Haſtenus iterum B. Ha-
 erius telam vitæ B. Conſulis noſtri, laudabiliter
 æ erit pretium. Poſtquam nimirum bonis lite-
 oluiſſet, viſum tandem ipſi eſt, nomen ſuum
 ochienſis profiteri, ut per gradus ad ampliſſi-
 aſcenderet. Hinc Anno 1688. Civibus annume-
 am Superiorum, quam Aequalium in ſe deriva-
 lore, humanitatis decore, dexteritatis fulgore
 gentibus, ac fructus optimos nemini non pro-
 us & candor Viri, (ita pergit B. Habichhorſtius l. c.)
 s haud vulgares innotefcerent, ſtatim honoratioribus
 imo quidem avario Civitatis preſciebatur; deinde &
 rum Collegio (quod cateroqui non niſi Primariis & Se-
 ontingere ſolet) intereſſe, pariterque cauſarum Ora-
 ſuſcipere ab Ampliſſimo Senatu jubebatur. In qui-
 a ſe gereret, ut multorum ſuperare prudentiam, &
 videretur idoneus, non abs re ſed ex Civitatis uſu
 m Senatus, ſi ad majora quoque officia Virum evehe-
 m, (qui cateroqui à Senioribus nomen habet) anno
 ſ Chriſti 1693. erat, & die quidem conſueto Matthia,
 que ſimul ſequenti An. 1696. Proto. Notarii ſpartam
 ſus paulo ante Johannes Nieman - - per plures jam
 a. Bercovius - - ornarunt. H. J. De Imperatore
 perio Imperator totius mundi, JESUS, in lucem
 prodidit Svetonius in Caſaribus, ac in ſpecie Augu-
 eum curaffe, ut lecti probatique Senatorio fun-
 erte Ampliſſimus Senatus Roſtochienſis, Hunc
 am Collegii ſui cooptans, lectum, probatumque
 c electio omne tulerit punctum. Romani olim
 n Reipublicæ ac Civitatum Viris ætate provecti-
 Ita enim de Romanis Florus Lib. I, Cap. I, Hunc,
 C ait,

